

RECULL DE PREMSA

17/06/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

20

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/06/14	BERGA: «Els reptes del món educatiu a Catalunya, la perspectiva d'un periodista a les aules» / REGIO 7	5	1
17/06/14	ENTREGA DE LAS 'PETXINES DE LA INFORMACIÓ' / DIARI DE TARRAGONA	6	1
17/06/14	BERGA ACULL AVUI LA PRESENTACIÓ DEL COL·LEGI DE PERIODISTES A LA CATALUNYA CENTRAL / REGIO 7	7	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
01/06/14	ENTREVISTA AL PERIODISTA JEAN-MICHEL BAMBERGER "A FRANÇA, QUE ELS CATALANS ES QUEIXESSIN ELS TOCAVA EL VIOLÍ" / LA TORRE	9	1
17/06/14	TVE SE QUEDA FUERA DEL CONGRESO / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	10	1
17/06/14	HACIENDA EXIGE A RTVE RECORTAR PLUSES SALARIALES PARA CONTENER EL DÉFICIT / EL ECONOMISTA	11	1
17/06/14	LA FOTOGRAFIA I LA VIDA. El fotògraf David Aiob presenta 'La caja de cerilla sobre el seu col·lega Joan Guerrero' / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	12	1
17/06/14	SARA CARBONERO, WI-FI DE FRANC AL BRASIL / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	13	1
17/06/14	EL ACENTO. ENTREVISTAS INVENTADAS / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	14	1
17/06/14	L'ABC I 'LA RAZÓN' SE LES TENEN PER L'ENTRONITZACIÓ DE FELIP / ARA	15	1
17/06/14	ESE PLÚMBEO LENGUAJE DEL DEPORTE / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	16	1
17/06/14	'LA COMPETÈNCIA' DE RAC1 MUNTA UN REFERÈNDUM SOBRE LA SEVA CONTINUÏTAT / LA VANGUARDIA (ED. CAT) VIURE A BARCELONA	17	1
17/06/14	LA TIRADA MUNDIAL DE DIARIOS CRECE UN 2% POR ASIA Y AMÉRICA LATINA / EL ECONOMISTA	18	1
17/06/14	RECORTES EN RTVE PARA CONTENER EL DÉFICIT / EL ECONOMISTA	19	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

AGENDA

Música

NAVARCLES
Teatre-auditori Agustí Soler i Mas ▶ Avui, a les 19.30 h, concerts dels alumnes de l'Escola de Música i Arts Navarcles-Sant Fruitós.

Xerrades

BERGA
«Els reptes del món educatiu a Catalunya, la perspectiva d'un periodista a les aules» ▶ Avui, a les 21h, a la biblioteca Ramon Vinyes i Cluet, xerrada a càrrec del periodista Manel Alías, redactor dels serveis informatius de Televisió de Catalunya i especialista en temes d'ensenyament. L'acte servirà per presentar la nova Demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

MANRESA
«Alimentació d'estiu: receptes sanes, lleugeres i refrescants» ▶ Avui, a les 17.30 h, al casal La Nostra Llar de Valldaura, amb la nutricionista Patrícia Balaguer. Entrada lliure.

Gent gran

MANRESA
Casal Gent Gran La Font dels Capellans ▶ Avui, a les 17 h, a la sala d'actes de la residència, ball amb Josep M. Avinyó.
Taller de lectures en veu alta per a la gent gran ▶ Dimarts, a les 11 h, a la biblioteca del Casino.

Memòria

MANRESA
Presentació del projecte d'un banc d'adn ▶ Avui, a les 20 h, al Centre Cultural el Casino, presentació del projecte d'un banc d'adn per a les futures identifications dels parents desapareguts a la guerra civil.

Entitats

MANRESA
Centre cívic Ateneu Les Ba-

ses ▶ Avui, de 10 a 12 h, taller de microrelats.

Caminades

MANRESA
Caminada a Can Poc Oli ▶ Dimecres, amb sortida a les 8.15 h del CAP Sagrada Família (c. Sant Cristòfol, 349).

Joventut

ABRERA
Casal de Joves ▶ Avui. A les 17 h, tarda d'escacs. A les 18 h, taller de retoc d'imatge digital.

Castellers

IGUALADA
Assajos dels Moixiganguers ▶ La colla convida a tothom als seus assajos, **de dimecres**, de 20 a 22 h; i **de divendres**, de 22 a 00 h, al local de Cal Tabola (c/ Sant Antoni de Baix, 106-108).

Música

MANRESA
Tallers Musicals de l'Esclat ▶ L'escola Esclat organitza una nova edició dels Tallers Musicals d'Estiu, del 30 de juny a l'11 de juliol. Als matins es faran activitats per a nens/es de 5 a 9 anys on es treballaran de manera lúdica aspectes de la música i de la interpretació escènica. Els participants podran cantar, ballar, tocar instruments de percussió, instrumental Orff, escoltar música, fer jocs teatrals.... Anna Soler i Ada Andrés seran les professores, i els horaris seran de dilluns a divendres de 9 a 13 h. A les tardes s'impartiran classes individuals i col·lectives de piano, guitarra folk, violí i grups instrumentals a càrrec de David Martell, Carles Ladrón de Guevara i Ariadna Padró. Els tallers van adreçats tant a alumnes de l'Esclat que vulguin seguir l'aprenentatge durant unes setmanes més a l'estiu com a nous. No es requereixen coneixements musicals previs. www.esclatmusica.cat, 93 872 83 15, secretaria de l'escola de dilluns a divendres de 17 a 20 h, al carrer Saclosa, 17 (1r) de Manresa.

Entrega de las 'Petxines de la informació'

■ El Col·legi de Periodistes de TGN entregó las 'Petxines de la informació'. El Centre provincial de Paràlisi Cerebral 'La Muntanyeta' ganó la 'Petxina oberta'; Javier Ruiz, juez decano de Reus, la 'Petxina tancada', y Enric Pujol, la 'Petxina daurada'.

Berga acull avui la presentació del Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central

REDACCIÓ | BERGA

■ La biblioteca Ramon Vinyes i Cluet de Berga acull avui la presentació de la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes, que ha començat a funcionar recentment i té la seva seu a Manresa. L'acte, que s'iniciarà a les 9 de la nit, tindrà la presència del periodista berguedà Manel Alias, que oferirà la xerrada «Els reptes del món educatiu a Catalunya, la perspectiva d'un periodista a les aules». Alias parlarà de la seva experiència com a periodista dels serveis informatius de Televisió de Catalunya especialitzat en ensenyament. Ho farà coincidint amb un moment decisiu per a l'escola catalana per l'aplicació de la llei Wert. També hi participarà Gonçal Mazcuñán, president de la demarcació, i l'alcalde de Berga, Juli Gendrau.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Entrevista al periodista Jean-Michel Bamberger

"A França, que els catalans es queixessin els tocava el violí"

Una frase atribuïda al president espanyol Suárez negant la possibilitat d'impartir ciències en català va desfermar una allau de crítiques al país, i l'home que va fer de traductor en aquella famosa entrevista per a Paris Match viu ara a Viladecavalls

David López

dlopezfrias@gmail.com

LA RECENT MORT d'Adolfo Suárez ha provocat que es recuperin moltes de les anècdotes d'aquesta figura clau de la Transició espanyola. La majoria enaltint les seves virtuts i actuacions. Moltes menys relacionades amb les polèmiques. Una de les primeres que va protagonitzar va ser provocada per unes suposades declaracions que va fer a la revista francesa Paris Match. Venia a afirmar que "les ciències mai podrien impartir-se en català". El periodista francès Jean-Michel Bamberger, història viva de la professió amb una dilatadíssima trajectòria a l'esquena a França i Espanya, va fer d'interpret en aquella entrevista que va signar Philippe Garnier-Raymond.

Recuperem amb Bamberger aquella trobada on van haver raquetes de tennis, dos guàrdies civils amb un walkie i el president llançant-se a la piscina. El gal ens parla d'això i del periodisme des de Viladecavalls, on viu amb la seva dona, la fotoperiodista Joanna Biarnès.

Com va acabar vostè a la famosa entrevista a Adolfo Suárez per a Paris Match?

Jo a Suárez el vaig conèixer per qüestions relacionades amb la televisió. Ell era director general de RTVE, i jo vaig arribar a Espanya per coordinar un programa de la ràdio francesa, anomenat "Ustedes son formidables", que aquí es va fer a la SER, i després es va adaptar per a Televisió Espanyola. Al poc temps va passar a Espanya... bé, tot el que va passar. I Suárez va ser nomenat president del govern.

I a França interessava la seva figura...

Interessava tot el que passava a Espanya. Els francesos vam ser els primers que vam fer turisme aquí. Per proximitat geogràfica, idiomàtica, per moltes qüestions, Espanya cridava l'atenció. Quan es van produir tots aquells canvis polítics, a la revista Paris

"Abans l'important era el director del diari. Ara és el gerent o editor"

Match es van preguntar qui era aquell tipus. I van enviar a un escriptor a fer-li una entrevista. Concretament a Philippe Garnier-Raymond. Però aquest home no parlava espanyol, així que vaig anar d'interpret.

En una entrevista molt sucosa, per cert...

Bé, és que Suárez va estar molt receptiu. Ens va citar a Doñana i ens va rebre a la porta de la residència oficial, a l'estil americà. Molt pròxim. L'única seguretat que hi havia eren dos agents de la Guàrdia Civil amb un walkie penjat d'un arbre. Res a veure amb una recepció política actual. Va ser tot molt proper. I Jack Garofalo, el fotògraf que portàvem, va tornar boig a Suárez.

A Paris Match prevalien les fots.

I les va voler fer de tots els tipus. "Vostè juga a tennis? Doncs agafi una raqueta". I Suárez ho feia. "Li agrada nedar a la piscina? Vestit de bany i a l'aigua". I Suárez a l'aigua. Ell estava encantat. I potser, imbuït d'aquell bon ambient, va començar a explicar coses que ni imaginàvem. En aquesta tessitura ens va donar molts titulars. Ens va explicar el que havia de fer a Espanya, i que Franco li va encomanar la missió de portar la democràcia al país. Aquest va ser el titular de l'entrevista.

Però no la frase més polèmica...

Sí per la polèmica ens referim a allò que "les ciències no podrien impartir-se en català", la frase no va ser exactament així. Tot es

deu a una mala transcripció de l'escriptor. Per aquell temps es portava molt el "rewriting". Una firma famosa "reescrivia" l'entrevista.

I a aquella en concret vam anar amb Philippe Garnier-Raymond...

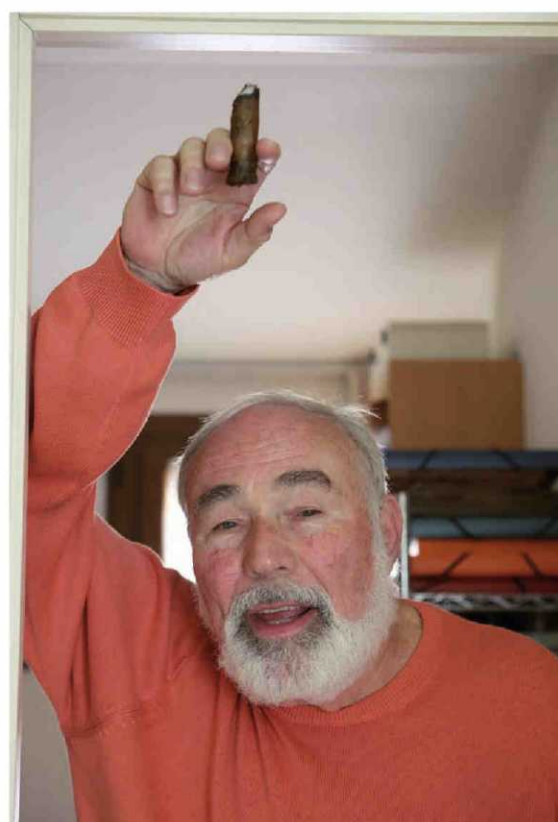
I sense magnetòfon per gravar. En acabar ens en vam anar a corre-cuita a una cafeteria per recordar tot el que Suárez ens havia dit. I resulta que a aquest escriptor li queien millor els bascos que els catalans. En un moment de l'entrevista, en ser preguntat per una futura ensenyament en català, Suárez va venir a dir que no podien posar-se a pensar en ensenyar ciència atòmica en basc ara, i que abans calia fer altres coses. Però l'escriptor, en transcriure l'entrevista, va ficar mitjà als catalans, així de passada.

I la frase va quedar com...

"Votre question, pardonnez-moi, est idiote. Trouvez-moi d'abord des professeurs qui pourront enseigner la chimie nucléaire en basque, en català, etc. Restons sérieux" ("La seva pregunta, perdoni, és una tonteria. Trobi primer mestres que puguin ensenyar química nuclear en basc, català, etc. Siguem seriosos").

I allò va acabar empenyant els catalans.

Es van queixar enormement. Van venir a París a fer-ho. De totes maneres, a França, que vinguessin els catalans a queixar-se, com diem allà, "els tocava el violí". Que no li van donar prou importància, vaja. Però com passaria en el cas invers. Vull dir... que és com si ara els bretons s'enfaden per alguna cosa. La Vanguardia dirà que "a mi que m'explica". No els afectarà molt. Però va donar la casualitat que en aquell temps, el Paris Match va canviar de propietari, va arribar una nova línia editorial, calia alleugerir plantilla i tant l'escriptor de l'entrevista com jo vam anar al carrer. Acomiadats tots dos. Encara que jo era un jove freelance, tot un "don nadie". Però tampoc m'interessava

Jean-Michel Bamberger/ Fotos: Cristóbal Castro

va molt el que em demanava la revista Paris Match.

Què volien?

L'Espanya del sol, el flamenc, les petrolíferes, Brigitte Bardot i el rodatge d'un western a Almeria. Tots els tòpics possibles. L'estiu. Ja li dic que vam ser els primers turistes a venir a Espanya. Perquè se'n faci una idea: corria pel meu país la llegenda urbana que les franceses venien a la platja espanyola en bikini, i que els agents de la Guàrdia Civil els deien que només es permetien vestits de bany d'una peça. "Què vol que em tregui, agent, la part de dalt o la de sota?" contestaven, suposadament. (En aquest moment ens mostra un exemplar de Paris Match en què es veu una turista a la platja i un tricorni darrere). Veu la foto? Aquestes coses

són les que els interessava a Paris Match.

El periodisme ha canviat molt des d'aleshores...

En qüestió de gestió, moltíssim. Abans l'important era el director del diari. Ara és el gerent o editor. Qui té el gran despatx. Els mitjans estan en mans de grups financers, i per tant al servei del capital que els paga.

I com veu el futur dels diaris en paper?

El paper no desapareixerà. Va passar el mateix quan va arribar la ràdio, que ja anava a acabar amb la premsa escrita. Després la tele seria l'enfonsament de la ràdio... per a posteriorment ser liquidada per internet, i així successivament. Hi haurà canvis importants de models. Però el diari en paper no desapareixerà. ■

TELEVISIÓN

Preparativos en el Congreso de los Diputados para el acto de proclamación de Felipe VI. / ÁLVARO GARCÍA

TVE se queda fuera del Congreso

La señal institucional de la proclamación de Felipe VI será producida por una filial de Telefónica ● Los trabajadores del canal público reclaman la cobertura

F. MORALES / R. G. GÓMEZ
 Madrid

La cobertura televisiva de la proclamación de Felipe VI, el próximo jueves, ha desatado la polémica. Los trabajadores de TVE reivindican hacerse cargo de la señal institucional de un acto que califican de "extraordinario, de carácter histórico y de excepcional interés informativo". Pero el Parlamento no lo ve así. La Mesa del Congreso de los Diputados ha decidido que sea Telefónica Servicios Audiovisuales (TSA) la empresa que produzca y distribuya a todas las cadenas (de forma gratuita) la señal de lo que ocurra en el interior del Congreso. TVE se hará cargo de la retransmisión del resto de los actos, incluido el recorrido del nuevo monarca por las calles de Madrid y su llegada al Palacio Real, desde donde saludará a los ciudadanos acompañados de su familia.

Este reparto de papeles no ha gustado a TVE. Los sindicatos, el Comité Intercentros y el Consejo de Informativos, que representa a los periodistas de la cadena estatal, han protestado enérgicamente contra la decisión del Congreso. "Dejar a RTVE fuera del acto institucional de mayor relevancia desde los años de la Transición es un claro atentado contra lo público", expresan. Y añaden que "solo la radiotelevisión pública está obligada por ley a la defensa del bien público". Alegan que fue precisamente TVE quien asumió la realización de las bodas de las infantas Elena y Cristina y también el enlace del príncipe Felipe con la periodista Letizia Ortiz.

Pero las emisiones del Canal Congreso, que abarcan todos los actos que se realizan en sus instalaciones, están externalizadas. El primer contrato le fue adjudica-

do a la Universidad Complutense; más tarde ganó el concurso Mediapro, y en 2009 fue TSA la que obtuvo la concesión para la explotación y el mantenimiento del canal. En 2012 se presentó de nuevo y su actual contrato —que incluye la transmisión y grabación de las señales de los plenos,

las comisiones y las ruedas de prensa oficiales— no expira hasta 2016.

"Sería impensable en ningún otro país de nuestro entorno que su radiotelevisión pública no diera la señal institucional", dicen los trabajadores de RTVE, que lamentan la "pérdida de credibili-

dad y protagonismo" que padece la corporación estatal. Los Consejos de Informativos añaden que es "inexplicable" que existiendo un servicio público "creado y mantenido con el dinero de los contribuyentes" se contrate a una empresa privada para un evento de esta magnitud.

Sin embargo, TSA ha asumido relevantes coberturas en el Congreso como, por ejemplo, el funeral por el expresidente del Gobierno Adolfo Suárez o trascendentes debates parlamentarios. Además, la compañía cuenta con las más sofisticadas tecnologías. La señal que salga del Congreso será en alta definición. Para eso, la filial de Telefónica sustituirá las actuales cámaras (SD) por otras más avanzadas (HD). Y la realización se llevará a cabo desde una unidad móvil, también de alta definición, instalada en las afueras del Congreso.

A este control llegarán las señales de las 13 cámaras (ocho dentro del hemiciclo, algunas de ellas robotizadas) que recogerán todos los detalles de la ceremonia. Será una persona designada por el Congreso la que ordene pinchar una y otra cámara y, por tanto, la responsable última de las señales que emitan todas las televisiones. Las imágenes de las 13 cámaras se grabarán para el archivo del Congreso. Como medida de seguridad, la distribución de las señales por satélite, que habitualmente se realizan a través de Hispasat, se reforzarán también con Eutelsat.

Por contrato, TSA está obligada a hacer una realización limpia y neutra. No puede poner rótulos ni añadir sonidos. Tampoco pueden enfocar los papeles que porten sus señorías ni acercar la cámara a los teléfonos móviles o las tabletas. La función de las cámaras es actuar como un notario.

El horario de los actos institucionales

Don Felipe y doña Letizia.

► **El miércoles 18** se celebrará la ceremonia de sanción y promulgación de la ley orgánica por la que se hace efectiva la abdicación de don Juan Carlos. El acto se celebrará a las 18.00.

► **El jueves 19** las Cortes Generales acogerán el acto de juramento y proclamación del nuevo rey, Felipe VI.

► **9.30:** imposición del fajín de capitán general por parte de Juan Carlos I a su hijo en la Sala de Audiencias del palacio de la Zarzuela.

► **10.00:** salida de los reyes Felipe VI y Letizia, la princesa de Asturias y la infanta Sofía

desde el palacio de la Zarzuela hacia el Congreso de los Diputados.

► **10.30:** llegada al Congreso de los Diputados y saludos en la Puerta de los Leones antes de su entrada en el hemiciclo para iniciar el acto de proclamación.

► **11.30:** comienza el recorrido en automóvil desde el Congreso de los Diputados hasta la plaza de Oriente. Ya en el Palacio Real, saldrán al balcón central para saludar.

► **13.00:** recepción en los salones del Palacio Real y saludo a los asistentes en el Salón del Trono.

Hacienda exige a RTVE recortar pluses salariales para contener el déficit

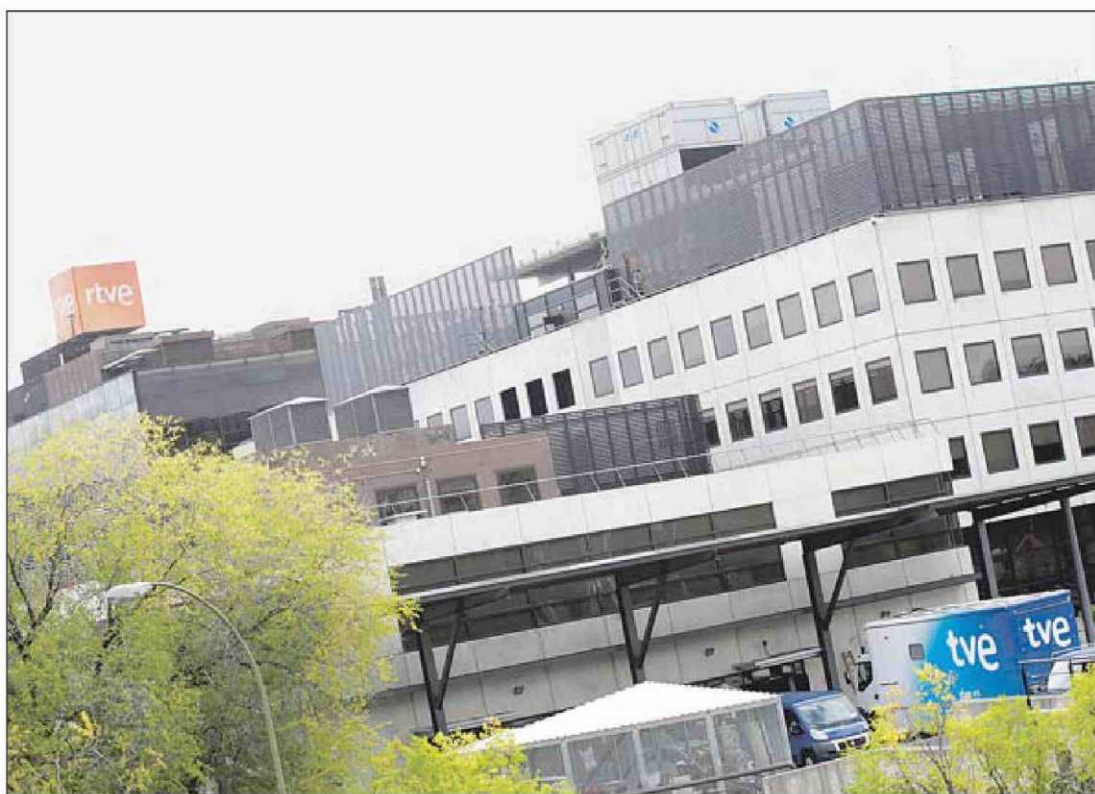
Quiere reducir los extras por programa y responsabilidad que suman 17 millones

África Semprún MADRID.

En RTVE no salen las cuentas. La Corporación ha iniciado una carrera contrarreloj para reducir los gastos de personal con el objetivo de poner a coto a un déficit que, como mínimo, sumará los 100 millones de euros. El presidente de la televisión pública, Leopoldo González Echeñique, ha presentado hasta tres planes de ajuste al Ministerio de Hacienda para tratar de desbloquear la inyección de más de 100 millones de euros y la ampliación de capital que necesita para evitar cerrar este año en quiebra técnica. Las propuestas de la dirección de RTVE no han sido vistas con buenos ojos en el departamento que dirige Cristóbal Montoro, que ha instado a la Corporación a llevar a cabo recortes más radicales en el corto plazo, que pasan por reducir los pluses por programas y los de especial responsabilidad, que suman unos 19 millones de euros.

Hacienda busca focalizar el ajuste en esas dos partidas porque son las únicas que puede tocar sin saltarse el convenio colectivo firmado a finales de 2013 que incluía un recorte de 28,5 millones de euros y blindaba el empleo hasta diciembre de 2015. Así, los pluses por programas, que supone un desembolso de unos 10,05 millones y que ya se recortaron un 5 por ciento, son de libre designación de la dirección, por lo que no están regulados por el convenio colectivo. Por otro lado, el plus por especial responsabilidad, que supone un desembolso de 7,2 millones de euros y que ya se rebajó un 10 por ciento, se puede modificar en tanto y cuanto la Corporación apruebe una reordenación del organigrama. Es decir, no puede rebajar el extra que cobran los trabajadores con puesto de directivo, pero sí puede degradarles para que pasen a cobrar menos.

La dirección de RTVE ha planteado recientemente estos ajustes, pero se ha encontrado con la oposición de directivos y sindicatos. Los representantes de los trabajadores se niegan a negociar ajustes adicionales

Torrespaña, sede de RTVE en Madrid. NACHO MARTÍN

El Supremo obliga a la Corporación a pagar 1,8 millones a 600 empleados por antigüedad

El fondo de acción social se recorta un 53% y se elimina la subvención para anticonceptivos

nales a los pactados en el II Convenio Colectivo. En este sentido, tampoco ayuda que el año que viene haya elecciones sindicales. "Ningún sindicato se va a arriesgar a negociar recortes salariales con las elecciones a la vuelta de la esquina", aseguran fuentes cercanas a los

representantes de los trabajadores.

La urgencia por ajustar la partida salarial surge porque no se van a producir los ahorros previstos en el presupuesto. El Tribunal Supremo ha condenado a la Corporación a pagar unos 1,8 millones de euros a 600 empleados que pasaron a ser fijos en 2011 en concepto de antigüedad ya que ha obligado a se reconozcan los cinco años que trabajaron para la RTVE como temporales. Los sindicatos denunciaron en 2011 que no se iba a reconocer dicha antigüedad y en enero de 2014, el Supremo falló a favor de los trabajadores para que aumentara el salario base. Fuentes cercanas a la *tele* aseguran que se provisionó de menos y por eso hay un agujero.

Lograr un acuerdo sobre los ajustes es básico para que RTVE reciba los fondos extra. Fuentes cercanas al consejo aseguran que se ha retrasado al 30 junio el próximo consejo, en el que se espera que se hable de la situación económica del

la Corporación y se aclare si tendrán el salvavidas del Gobierno.

Coto al fondo de ayuda social

Dentro de los ajustes que se pactaron en II Convenio Colectivo se encuentra un recorte del 53 por ciento de Acción Social, que pasa a disponer de un presupuesto de 1,1 millones de euros. La reducción de fondo ha obligado a SI, USO y CCOO a pactar ajustes en las prestaciones.

Entre las partidas que han sido eliminadas se encuentra la subvención a planificación familiar, lo que implica que dejarán de pagar métodos anticonceptivos como el DIU (en 2013, diez personas solicitaron esta ayuda). También se elimina el copago del podólogo de los familiares de los trabajadores y las subvenciones para la compra de alimentos sin gluten, lactosa y huevo. Se reduce la ayuda a estudios, que en 2013 supuso un desembolso de 654.431 euros, y a guardería, que es un 11,4 por ciento del total.

El fotògraf David Aiob presenta 'La caja de cerillas' sobre el seu col·lega Joan Guerrero

La fotografia i la vida

TERESA SESÉ
Barcelona

Duien que un fotògraf no es jubila fins que tanca els ulls. Joan Guerrero (Tarifa, 1940) ho va intentar. Per poc temps. El 2005 va dir adéu a la redacció d'*El País* i va decidir que a partir d'aquell moment miraria la vida sense objectiu. Fins que un dia, en una plaça de Santa Coloma de Gramenet, va veure "un negre

nó una manera d'estar en la vida. "La fotografia és la poesia, la bellesa, la vida". Guerrero explicava ahir aquesta anècdota a propòsit de *La caja de cerillas*, el documental de David Aiob del qual és protagonista, que avui s'estrena a la sala Singuerlín de Santa Coloma de Gramenet i dijous al Museu del Disseny.

La caja de cerillas, títol que fa referència a la rudimentària càmera que Joan Guerrero es va fabricar de petit a la seva Tarifa natal, és una pel·lícula-conversa en la qual el protagonista parla sobretot del seu ofici, el fotoperiodisme, sobre el qual projecta una visió de la vida humanista, sàvia, lliure, solidària i, sobretot, molt humana. "Primer és la persona i després el fotògraf", dirà en un moment de la xerrada. David Aiob, fotoperiodista de *La Vanguardia*, col·lega i amic de Guerrero, debuta aquí en el camp del llargmetratge, després del World Press Photo que va obtenir mesos enrere per *Calcio Storico*, un curt realitzat amb David Ramos. "Volia deixar constància d'una manera directa i sincera de la seva forma de veure la vida i la professió", diu el director, a qui el

ANA JIMÉNEZ

Joan Guerrero i David Aiob, protagonista i director del documental, a Santa Coloma

documental li semblava un regal necessari per als joves, com al seu dia va entendre *La silla de Fernando*, el documental que va fer David Trueba sobre Fernando Fernán-Gómez. Per això ha posat a disposició de les escoles una còpia perquè es projecti als alumnes.

Joan Guerrero va arribar a Barcelona en el *Sevillano*, amb un farcell carregat a l'espatlla, i va treballar de peó a les obres de la carretera del Tibidabo abans de començar a fer les primeres fotos per a la revista *Grama* o *El Correo Catalán*. Guerrero explica fabuloses històries d'immigració, com la d'aquella

andalusita que no aconseguia agafar el son fins que al seu marit se li va acudir amagar un grill tancat dins d'una gàbia sota el llit i deixar que de l'aixeta de la cuina caigués un fil d'aigua que picava contra els plats. "Quina gran pel·lícula hi ha allà", dirà, ell que es confessa "enverinat" per la bellesa de les imatges d'*El lladre de bicicletes*, de Vittorio De Sica, i *Els 400 cops*, de François Truffaut. O en l'extraordinari dolor d'aquella mare a la qual va regalar còpies de fotografies en les quals apareixia el seu amic mort i un dia van descobrir menjant-se les a trossets, com volent tornar a

introduir-lo a les seves entranyes.

La càmera d'Aiob el segueix també, sempre en blanc i negre, sempre sol –comptant de vegades amb l'ajuda d'esportanís, que l'ajudaven a aguantar el micròfon–, pels carrers de Santa Coloma i els paisatges sorians del seu estimat Machado. El rodatge s'ha prolongat durant dos anys, i per a la producció Aiob ha comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, Photographic Social Vision i Foto Tècnica. La banda sonora és de José Bautista i el disseny del cartell, de Xavier Mariscal.●

El documental s'estrena avui a la sala Singuerlín de Santa Coloma i dijous al Museu del Disseny

molt negre amb un nen ros molt ros a coll, que es miraven als ulls: allà hi havia vida, cor", i encara no ha pogut perdonar-se que no portés aquell dia la càmera a sobre. Mai més no l'ha tornat a deixar a casa. Al cap i a la fi per ell la fotografia mai no ha estat un ofici, si-

Sara Carbonero, wi-fi de franc al Brasil

La periodista publica a la xarxa les contrasenyes de Mediaset

GTRESOLINE

Sara Carbonero durant la presentació del Mundial

FRANCESC BRACERO

Barcelona

Sara Carbonero ha tornat a convertir-se en l'objectiu de comentaris sorneguers a les xarxes socials després de publicar en el blog que té a la revista *Elle* una fotografia de les contrasenyes wi-fi de la redacció i el set de la cadena Mediaset, a Curitiba, seu de la selecció espanyola en el Mundial del Brasil.

En el blog *Cuando nadie me ve* (by Sara), rematat en la fir-

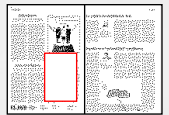
ma amb dues lletres x i un cor dibuixat, Carbonero va explicar les rutines de treball de l'equip de Mediaset a Curitiba i va mostrar en diverses fotografies de la redacció el set televisiu i els exteriors de les instal·lacions on treballen.

Entre les fotografies que mostra Carbonero, apareix un gran pla del foli col·locat a la redacció perquè el personal de Mediaset sàpiga les contrasenyes per connectar-se a internet. Gràcies a Sara, des d'ahir

les claus són públiques per a tothom que tingui accés per proximitat a les instal·lacions de Mediaset. Les dues contrasenyes tenen noms molt curiosos i relacionats amb l'Atlètic de Madrid i amb la selecció espanyola: partidoapartido i iniestademivida.

La ficada de pota de Carbonero, que a molts els va recordar la que va cometre Paula Vázquez fa un parell d'anys en publicar una foto d'un comunicat mèdic en el qual es podia veure el seu número de telèfon, va tenir un gran impacte a Twitter, on es van recordar altres relliscades de la periodista en esdeveniments com l'Eurocopa passada, en la qual es va fer famosa la frase "Gràcies, Sara".

Entre les rutines de treball de Carbonero i dels companys de Telecinco i Cuatro a Curitiba, la periodista explica que la jornada comença cada dia a les 6 del matí (quan són les 11 del matí a Espanya), anant cap al campus en el qual es concentra la selecció espanyola. El post va ser publicat just abans de la derrota d'Espanya amb Holanda divendres passat, i conté fotografies dels entrenaments a Curitiba i també de la ciutat de Salvador de Bahia, on es va jugar el partit.●

EL ACENTO

Entrevistas inventadas

William Randolph Hearst ha pasado a la historia como gran maestro del periodismo sensacionalista. A caballo entre el siglo XIX y el XX, el magnate estadounidense alentó un estilo basado en noticias distorsionadas y manipuladas. Su vida inspiró la película *Ciudadano Kane*, de Orson Welles, y a él se le atribuye esta frase —antesala de las hostilidades de EE UU contra España en 1898— dirigida al ilustrador Remington, que quería volver de La Habana porque no había guerra y se aburría: “Tú pon los dibujos, que yo pondré la guerra”.

En el mundo del periodismo hay otro dicho manido —no dejes que la realidad te estropee un buen titular— que a veces conviene recordar. La revista *Diez Minutos* —editada por Hachette, uno de los grandes grupos mediáticos europeos— publicaba hace pocas semanas una “entrevista imaginaria” a doña Letizia con motivo del décimo aniversario de su boda

con el príncipe Felipe.

La cabecera aludida, especializa en la vida de personajes famosos, afirmaba que esta charla ficticia era un “ejercicio de osadía” y explicaba la ruta seguida para dar forma a las (inexistentes) respuestas de la futura reina: “Recreamos con datos contrastados y testimonios fiables la conversación que podría haber tenido con nuestra revista”.

Siguiendo esta técnica, la semana que viene podrían sorprendernos con una entrevista a Obama o al papa Francisco. Llegando al esperpento,

podrían recrear una conversación con Cristóbal Colón o con Alejandro Magno.

Nada impide que se publiquen conversaciones irreales con personajes reales. Pero para estos contenidos, que son invenciones y fabulaciones, están las novelas, las revistas de humor o los programas televisivos al estilo del corrosivo *Spitting image* británico. Que un medio que se dice informativo —y que por tanto debe regirse por la veracidad de sus noticias— eche mano de estas técnicas es algo que chirría.

Se ve con demasiada frecuencia en los medios una tendencia a la frivolidad y banalización. Entre entrevistas inventadas y falsos documentales —como el dedicado al 23-F que emitió La Sexta—, las patrañas podrían convertirse en un nuevo género. Lástima que antiperiodístico.

MARCOS BALFAGÓN

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

L'Abc' i 'La Razón' se les tenen per l'entronització de Felip

És una guerra sorda, en la qual els dos diaris més monàrquics s'entrecreuen portades pensades per fer-se la guitza mútuament, mentre els respectius lectors probablement les veuen passar. Va obrir foc l'Abc dimarts passat, amb aquella primera pàgina en què exercia de mèdium de les essències pàtries per titular "Espanya vol una proclamació sense complexos". A dins, advocava per tirar la casa per la finestra: que es noti que som *de possibles*. La Razón contraatacava diumenge amb

exactament la proposició contrària: "El 90% dels espanyols prefereix una cerimònia de proclamació sobria", assegurava la seva portada, i ho sustentava en una de les seves cèlebres enquestes NC Report que reforcen sempre la línia editorial del rotatiu. Res de pompa, doncs. Ahir l'Abc s'hi tornava, amb un titular ben gran: "Madrid crida en un ban a celebrar el nou rei". Que deu ser de les comptadíssimes vegades que un decimonònic ban de batlle -això de batlle fa *vintage* gratuïtament, ho reconec- se'n va a la primera pàgina d'un diari.

Però, també ahir, La Razón aplicava un correctiu de karate impressionant amb l'habilíssim titular "La Policía alerta d'un 19-J «calent» per als grups republicans". Home, si treus els nunchakus de la seguretat, el combat dialèctic el guanyes segur: a veure qui és el guapo que demana ara passejar el nou monarca en flamant descapotable (com reclamava l'Abc la setmana passada) o engalana els carrers de Madrid perquè acabin sent destrossats pels vàndals de l'esquerra-violenta-radical. Queden dos dies encara per a la cosa. Però diria que aquesta enganxada l'ha guanyada La Razón per KO tècnic.

HOJEANDO/ZAPEANDO

Ese plúmbeo lenguaje del deporte

VÍCTOR DE LA SERNA

Llega una gran competición como un Mundial o unos Juegos Olímpicos y todos –todos los aficionados al deporte, vamos– nos fijamos más que de costumbre en los medios de comunicación especializados: retransmisiones por televisión y radio, crónicas y análisis en medios escritos, tanto los impresos como los electrónicos... Y una vez más volvemos a sacudir la cabeza ante la pobreza del léxico, el recurso constante a latiguillos cansados... Y no es que falten plumas brillantes en la prensa deportiva: ahí están las de **Carlos Toro**, **Juanma Trueba**, **Santiago Seguro**, **Julio César Iglesias**... que prolongan la gran tradición literaria del periodismo deportivo, la de **Manuel Alcantara** en España, **Antoine Blondin** en Francia, **Grantland Rice** en Estados Unidos... Pero son diamantes en un océano de textos grisáceos.

El cliché va cambiando, pero siempre nos persigue. Antaño era, por ejemplo, «la posición teórica del interior izquierdo». Hoy se llama a una pareja de defensas centrales «la dupla», extraña expresión que no sólo es un latiguillo, sino que es incorrecta: en la lengua castellana el sustantivo «dupla» no existe.

A veces esas expresiones raras nos llegan de un hábito local: en baloncesto la clásica «bombilla» (la zona de tres segundos y su medio círculo de tiros libres), nombre derivado de la semejanza que tenían antaño, antes de que se ensanchase el área de tres segundos, ha sido rebautizada «botella» por algunos, trasladando lo que parece ser un uso habitual en Cataluña.

Los medios audiovisuales se llevan la palma porque, sin la menor duda, son los más seguidos durante estas grandes competiciones del deporte profesional. Y en cabeza están las retransmisiones de las competiciones, que obligan a un inhabitual esfuerzo de pronunciación a los locutores y comentaristas técnicos (muchos de éstos, ex deportistas sin costumbre de hablar en público, y que exhiben léxicos y sintaxis muy limitados). Las lenguas extranjeras, que aparentemente siguen siendo la pesadilla de las actuales promociones de locutores y periodistas audiovisuales pese a los cacareados progresos educativos en nuestro país, son hoy como ayer el obstáculo contra el que muchos de los narradores de competiciones en TV se estrellan. ¿Pronunciar en español, por las bravas, o intentar estudiar un poco cómo se dice en inglés, en alemán, en francés, en holandés? Ayer, en Cuatro, decían perfectamente **Götze**, pero **Müller** se convertía misteriosamente en **Miule**. Extraño, extraño...

‘La competència’ de RAC1 munta un referèndum sobre la seva continuïtat

BARCELONA Redacció

El programa de RAC1 *La competència*, que dirigeixen i presenten Oscar Andreu i Oscar Dalmau, ha anunciat en directe que la seva continuïtat en antena la pròxima temporada depèn dels oients. El programa, tota una referència de la cadena del Grup Godó, ha decidit convocar un referèndum a les xarxes socials per recollir l'opinió de l'audiència. Per participar en la consulta, *La competència* ha triat l'etiqueta #dretarenovar que haurà d'acompanyar els missatges que es facin arribar a la redacció sobre la continuïtat o no en antena. Les opcions són: Sí, No o, senzillament, Psè.

Els vots també es poden fer arribar per correu electrònic a lacompetencia@rac1.net. La data límit de votació és avui, dimarts, a les 12.30 hores. A partir de llavors es comunicaran els resultats i se sabrà si *La competència* segueix –o no– en emissió.

L'espai va aconseguir l'any 2013 el premi Ondas al millor programa de ràdio i el reconeixement a l'originalitat de l'espai. A més ha rebut, entre d'altres, el premi de Ràdio Associació de Catalunya al millor programa el 2011.●

La tirada mundial de diarios crece un 2% por Asia y América Latina

eE. MADRID.

La circulación de periódicos en papel aumentó un dos por ciento en 2013, gracias a los crecimientos de venta en Asia y América Latina, que compensaron los retrocesos de otras regiones, según la última encuesta Tendencias de la Prensa Mundial, publicada por la Asociación Mundial de Periódicos y Editores y recogida por *Servimedia*.

La facturación publicitaria del sector cayó un 6 por ciento en 2013 y se ha reducido un 13 por ciento durante el último lustro. Por regiones, la circulación bajó en América del Norte un 5,3 por ciento. En Europa, la tirada cayó un 5,2 por ciento y los beneficios publicitarios un 8,2 por ciento. Asia presenta un alza en la tirada del 1,5 por ciento y un aumento en los ingresos por publicidad del 3,2 por ciento. La circulación aumentó en 2013 un 2,6 por ciento en América Latina.

Recortes en RTVE para contener el déficit

Continúa la mala situación económica en el ente público que de seguir así podría acabar este año en quiebra técnica. Por ello, Hacienda ha exigido a RTVE que lleve a cabo ajustes más drásticos para contener el déficit. La Corporación ha planteado reducir los pluses por programas y los de especial responsabilidad, que suman unos 19 millones de euros. Una acción a la que previsiblemente se opondrán los sindicatos ya que el próximo año se celebran elecciones. Sin embargo, Echenique debería actuar con firmeza y acometer los ajustes necesarios que hasta ahora no ha sabido llevar a cabo.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/06/14	Berga acull avui la presentació del Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central / Regio7	23	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Berga acull avui la presentació del Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central

Martes, 17 de junio de 2014

| BERGA La biblioteca Ramon Vinyes i Cluet de Berga acull avui la presentació de la demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes, que ha començat a funcionar recentment i té la seva seu a Manresa. L'acte, que s'iniciarà a les 9 de la nit, tindrà la presència del periodista berguedà Manel Alias, que oferirà la xerrada "Els reptes del món educatiu a Catalunya, la perspectiva d'un periodista a les aules". Alias parlarà de la seva experiència com a periodista dels serveis informatius de Televisió de Catalunya especialitzat en ensenyament. Ho farà coincidint amb un moment decisiu per a l'escola catalana per l'aplicació de la Llei Wert. També hi participarà Gonçal Mazcuñán, president de la demarcació, i l'alcalde de Berga, Juli Gendrau.